

Dr hab. n. med.
Beata Zakrzewska-Pniewska
Katedra i Klinika Neurologii
Warszawski Uniwersytet Medyczny

Neurologia po Dyplomie
2011; 6 (5): 19

Wrzesień kojarzy się z początkiem roku szkolnego, powrotem do szkoły dzieci i młodzieży i ze związanymi z tą sytuacją różnymi problemami. Dla neurologa dziecięcego i neurologa opiekującego się dorosłymi szczególnym problemem klinicznym bywa natomiast także stwardnienie rozsiane rozpoczynające się w wieku rozwojowym. Choroba może mieć różne oblicza w zależności o wieku pacjenta. U dzieci do 10 r.ż. SM występuje rzadko, przebiega różnie, stwarza często trudności diagnostyczne, zwłaszcza gdy początek jest gwałtowny, a objawy neurologiczne znacznie nasilone, sugerujące raczej neuroinfekcję. Po 14-16 r.ż. SM zaczyna przypominać chorobę dorosłych. Pacjentów od 12 r.ż. traktujemy też „jak dorosłych” z punktu widzenia możliwości stosowania terapii immunomodulujących, hamujących progresję choroby.

Poniższy artykuł dotyczy zagadnienia SM u dzieci. Praca jest godna uwagi między innymi dlatego, że od kilku lat możliwe jest włączenie leczenia hamującego przebieg choroby interferonami β już u dzieci od 12 r.ż., co – o czym nie trzeba przypominać – niezwykle poprawia rokowanie.